

παύει. Ἀντικαθίσταται δὲ διὰ διπλωματικῆς δραστηριότητος οὐδέποτε τὸ πρὶν δευθείσης, ἀποληξάσης ἐπὶ πέλους εἰς τὸν νῦν διεξαγόμενον πόλεμον, εἰς ὃν ὁ Τζάρος κατέρχεται, καθὰ αὐτὸς λέγει, ὡς ἐλευθερωτῆς τῶν χριστιανῶν τῆς Ἀνατολῆς.

Ο ΕΤΕΜ ΠΑΣΣΑΣ

Ὁ ἐνεστὼς Μέγας Βεζύρης τῆς Τουρκίας καίτοι μωαμεθανὸς τὴν θρησκείαν καὶ ἀνατροφήν, εἶναι ὅμως Ἑλληνας τὸ γένος, ἐκ τῆς νήσου Χίου, ἐνθα ἐγεννήθη τῷ 1823. Παῖς ἔτι ὢν ἐπωλήθη ὡς δούλος εἰς τὸν γνωστὸν Τούρκον πολιτικὸν Κοσροῦ πασσᾶ. Ὁ κύριος αὐτοῦ ταχέως εἶδε τὴν ἔκτακτον ἰκανότητα τοῦ νεαροῦ δούλου του, καὶ ἐπεμψεν αὐτὸν νὰ ἐκπαιδευθῆ ἐν Παρισίοις. Ἐπαυελθὼν εἰς Κωνσταντινούπολιν διωρίσθη λοχαγὸς τῶν γενικῶν ἐπιτελῶν, καὶ ταχέως προήχθη. Τῷ 1849 διωρίσθη ὑπασπιστῆς τοῦ Σουλτάνου, καὶ ἐπλήρωσε διαδοχικῶς διαφόρους ὑψηλὰς πολιτικὰς θέσεις. Ἐγένετο Ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν, εἶτα διωρίσθη πρεσβευτῆς παρὰ διαφόροις Εὐρωπαϊκαῖς αὐλαῖς. Περσόντος τοῦ Μισᾶτ πάσσᾶ διωρίσθη εἰς τὴν παρούσαν αὐτοῦ θέσιν.

Ο ΕΤΕΜ ΠΑΣΣΑΣ

Η ΡΟΖΑ

Η ΤΑ ΔΥΟ ΦΡΟΥΡΙΑ

(Συνέχεια ἴδε ἀριθ. 13.)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ΄.

Ἡ ἐκ τοῦ Φρουρίου φυγὴ τῆς Ρόζας—ὁδοιπορεῖ μόνη κατὰ τὸ μεσονύκτιον—Ὁ Ἰππότης Ἐλβέρτος ἀπάγεται σιδηροδέσιμος εἰς τὸ Φρούριον τῶν Αἰγμαλιῶτων.

Περὶ τὸ τέλος τοῦ προηγουμένου κεφαλαίου εἶπο-

μεν ὅτι ὁ μὲν Ἰππότης Ἐμβῆς καὶ οἱ περὶ αὐτὸν εὐωχοῦντο ἐν τῇ μεγάλῃ αἴθουσῃ τοῦ Εὐτυχοῦς Φρουρίου, ὁ δὲ ἐντιμος ἰδιοκτήτης αὐτοῦ καὶ ἡ ἀξιαγάπητος θυγάτηρ του πλήρεις θλίψεως διέμενον ἐν τῷ Προσφιλεῖ Δωματίῳ. Τότε αἴφνης ἐπῆλθεν εἰς τὴν Ρόζαν ἡ ἰδέα ὅτι οἱ ἄνθρωποι, οἵτινες εἰσελθόντες ἐλαφυραγώγησαν τὸ δωμάτιόν της, δὲν εἶχον κλειδώσει τὴν ἔξω θύραν διὰ τῆς ὁποίας εἰτῆλλον εἰς αὐτό· ἔθεν ἀνέκραξεν, «ὦ! πατέρ μου, ἄς προσπαθῆσωμεν νὰ διαφύγωμεν διὰ τινος χαμηλοῦ παραθύρου κειμένου ὀπισθεν τοῦ Φρουρίου.» «Ἄλλοίμονον! ἀγαπητόν μοι τέκνον,» εἶπεν ὁ

Ἰππότης Ἐλβερο, «δὲν γνωρίζεις παντάπασι τὰς διαθέσεις τοῦ ἐχθροῦ μου· διότι ἂν ἐγὼ δραπέτευον ἐκ τοῦ Φρουρίου ἤθελον παρεμποδίσει τὴν ἐντελῆ ληλάτησιν αὐτοῦ, οὗτος ἤθελε βεβαίως μ' ἐκδικηθῆ πυρπολῶν τὸ ἀρχαῖον τοῦτο καὶ ὠραῖον οἰκοδόμημα καὶ ἤθελεν οὕτω καταστραφῆ πολὺς θησαυρὸς καλῶς κεκρυμμένος καὶ πολλὰ οἰκογενειακὰ ἔγγραφα πολυτιμώτατα εἰς ἡμᾶς. Πέποιθα προσέτι ὅτι αὐτὸς ἤθελε κατακαύσει πάσας τὰς πέριξ τοῦ Φρουρίου οἰκίας καὶ ἴσως ἤθελε θανατώσει τὰς γυναῖκας καὶ τὰ τέκνα τῶν ἀνδρείων στρατιωτῶν μου τῶν στρατευσάντων πρὸς ἀποδίωξιν τοῦ ἐχθροῦ. Εἶναι δὲ πιθανώτατον ὅτι ἐγὼ φεύγων ἤθελον συλληφθῆ καὶ τότε ἂν

δὲν ἐθανατωνόμην παρευθίς, ἤθελον ριφθῆ εἰς βδελυρὰν εἰρκτὴν ὅπου ἤθελον καταστραφῆ ὑπὸ τῆς πείνης καὶ τοῦ σκότους· ἡ δὲ ἰδική σου τύχη ἤθελε κατασταθῆ ἔτι δεινότερα. Πρὸς τούτοις ἀπόντων μὲν τῶν στρατιωτῶν μου, φυλακισμένων δὲ τῶν ὑπηρετῶν μου καὶ καταστάντος τοῦ δεξιοῦ μου βραχιονοῦ ἀνικάνου, μάταια ἤθελον εἶσθαι πάσα ἀντίστασις. Ὅταν δὲ μετὰ τὸ τέλος τοῦ πολέμου ἐπαγέλθωσιν οἱ στρατιῶταί μου εἰς τὰς ἐστίας των, τότε ἄς ἀποστείλῃ ὁ Βύρξιος ἕνα ἐκ τούτων πρὸς τὸν